

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.372 van 18 juni 1998
in de zaak A. 43.726/VII-9903.**

In zake : de n.v. PENNISOL TANK STATIONS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. PENNISOL TANK STATIONS op 23 januari 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "het besluit van 12 november 1990 van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, natuurbeschoud en landinrichting, waarbij het beroep van verzoekster en dat van de heer VANDAMME Marcel medeondertekend door omwonenden ingesteld tegen het besluit van 23 december 1987 van de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Oost-Vlaanderen, waarbij verzoekster vergunning wordt verleend voor een termijn van 10 jaar, te Lokeren (Eksaarde) Bautschoot 100, sectie C perceel nr. 91d, een verdeelstation voor brandstoffen te exploiteren, ten aanzien van verzoekster gegrond wordt verklaard en aldus de toegestane exploitatietermijn van 10 jaar op 20 jaar wordt gebracht maar anderzijds ook ten aanzien van VANDAMME Marcel en de medeondertekenaars van zijn beroep gegrond wordt verklaard en de vergunning aan de beperkende voorwaarde wordt onderworpen dat de exploitatie verboden wordt van 22 h 00 tot 6 h 00";

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de "aanvullende toelichtende memorie";

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 26 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 1998 ;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift uitdrukkelijk stelt haar annulatieberoep te beperken tot "het onderdeel waarin de exploitatie verboden wordt tussen 22 h 00 en 6 h 00";

Overwegende dat de in artikel 3.A. van het besluit van 12 november 1990 van de gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting opgelegde bijzondere voorwaarde houdende het verbod tot exploitatie van 22 h tot 6 h in evengenoemd besluit als volgt wordt verantwoord :

"Overwegende dat de naleving van de bijzondere exploitatievoorwaarden van aard is om de gevaren en hinder eigen aan de betrokken inrichting te verhelpen;

Overwegende evenwel dat er zich in de onmiddellijke omgeving een tiental woningen bevinden; dat de omgeving een residentieel karakter draagt; dat er derhalve reden toe bestaat de exploitatie 's nachts te verbieden om overmatige lawaaihinder voor de buurt te voorkomen;"

dat daaruit blijkt dat het absoluut niet zeker is dat zonder die bijzondere beperkende voorwaarde de verwerende partij de vergunning zou hebben verleend; dat de bestreden voorwaarde dan ook niet van de andere bepalingen van voornoemd besluit van 12 november 1990 kan worden gescheiden; dat dienvolgens de vraag tot vernietiging die beperkt is tot die bijzondere voorwaarde, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat het argument dat de verzoekende partij in haar laatste memorie naar voren brengt, te weten dat zij geen belang heeft bij de vernietiging van de andere bepalingen van het desbetreffend besluit, niet dienend is daar dit argument vreemd is aan het inhoudelijk verband tussen de bestreden voorwaarde en de andere bepalingen van het ministerieel besluit; dat de verzoekende partij eraan voorbijgaat dat de vernietiging van het besluit in zijn totaliteit voor gevolg zou

kunnen hebben dat een nieuwe beoordeling de bevoegde overheid een vergunning verleent met oplegging van minder strenge exploitatievoorwaarden of er zelfs voor opteert om geen bijzondere exploitatievoorwaarden op te leggen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juni 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.